

Йшли мої опришки
З Чорногори пішки...

Чорногора хліб не родить —
Чорних легіників водить:
Красних легіників кличе
Ближче.

Йшли мої опришки
До панів на рижки...

А у пана білі вікна.
А в панянок — ноги.
Приймай гостей, файна Дзвінко,
Із дороги.

Йшли мої опришки.
Двісті літ, ще й трішки...

Літа себе пережили,
Поміж смерек впали.
Опришківська кров у жилах
Палить.

Йшли мої опришки
Через серце пішки...

1965

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.